

ρώτης, **δεκαοκτώ έτη** διανύσας έν τῷ Βουλευτικῷ, διά ληστείαν τοῦ καιροῦ ἐκείνου, δι' ἣν χιλιάδες ἠλευθερώθησαν καί ἐδόθησαν εἰς τὸ ἐμπόριον καί κατέλαβον θέσεις ὑψηλάς.

Ἄλλ' ὁ Χρῆστος Παπαγεωργίου εἶνε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Βουλευτὴν δὲν ἔχει· ψῆφον δὲν ἔχει· πρέπει λοιπὸν νὰ ψοφήσῃ εἰς τὴν φυλακὴν· ἃς ἐλεήσῃ καί αὐτὸν ὁ κ. Κοντόσταυλος!

Ἐκεῖ εἶδομεν καὶ ἄλλο αἰσχρὸν ἐλληνικόν, τὸν κατάδικον Ματράκον, χρηματίσαντα ὑπόδικον μόνον **ὀκτὼ ὀλόκληρα ἔτη**!!! Οὔτε λέξιν προσθέτομεν! Ἄν καὶ κατεδικάσθῃ ὡς γυναικοκτόνος, ἡμεῖς ὡς ἀποτελοῦντες μέλος τῆς ἐναντίον αὐτοῦ κακουργησάσης πολιτείας, ἐντροπόμεθα καί νὰ τὸν ἀτενίζωμεν!

Ὡς ἐπιδόρπιον, μεθ' ὅλας αὐτὰς τὰς φρικαλεότητας, παρθέτομεν ἐνταῦθα τὴν εὐχάριστον εἰδήσιν ὅτι ὁ ἀγαπητὸς Νομάρχης Ἀργολίδος κ. Μαυρομιχάλης κατῴρθησε ν' ἀποσπάσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως 30,000 δραχμῶν ὅπως ἐπενέγκῃ βελτιώσεις τινὰς εἰς τὸ Βουλευτικόν, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι βελτιοῦται.

Διὰ τῆς πιστώσεως αὐτῆς θὰ πατωθοῦν τὰ ἐκ λάσπης δωμάτια, θὰ γίνουιν νέοι θάλαμοι ὅπου ν' ἀποθέτουιν οἱ φυλακισμένοι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, ἄλλοι ὅπου νὰ φυλάσσωνται τὰ ἐργαλεῖα τῶν ἐργαζομένων, θ' ἀνασχηματισθοῦν νέα δωμάτια διὰ νοσοκομείον, θὰ καθαρικοῦν αἱ διαρρέουσαι ἄνω καὶ κάτω βρωμεραὶ ὑπόνομοι καὶ κίττι τέλος πάντων θὰ γίνῃ.

Ἄλλ' ὅ,τι πρέπει νὰ γίνῃ εἶνε: νὰ **καῖ τὸ Βουλευτικόν**.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκ Κεφαλληνίας τηλεγραφοῦσιν ὅτι συνελήφθη αὐτόθι ὁ Γ. Θέμελης, φωτογράφος, κατηγορούμενος ἐπὶ παραποιήσει γραμματίων τῆς Ἴονικῆς Τραπεζῆς, συνεπεία ἐντάλματος ἐκδοθέντος ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ Ζακύνθου, καὶ ἀπεστάλη πρὸς τὸν εἰσαγγελέα Ζακύνθου μετὰ τῶν κατασχεθέντων δύο γραμματίων τῆς Ἴονικῆς τῶν 25 φράγκων, καὶ δύο πεντόφραγκα τῆς Ἐθνικῆς.

Ἐκ Κυπαρισσίας ἀγγέλλονται σκοτωμοὶ, προσελθόντες ἐκ πολιτικῆς· ἐξάψως τὴν ὁποίαν ἐπέφερον ἡ ἐπικύρωσις τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς. Ἐφρονεῖθῃ ὁ Δῆμ. Ἀθανασόπουλος, καὶ ἐπληρώθῃ ὁ Θωμᾶς Κίτσος, καὶ τέσσαρες ἄλλοι.

Κατ' ἀναφορὰν τοῦ Σταθμάρχου Ποταμοῦ ἐν Ἀγρινίῳ, συνεπλάκησαν οἱ ὑλοτόμοι μετὰ τῶν κατοίκων τῆς Λεπενούς, οἵτινες διερχόμενοι (en passant) ἐσκέφθησαν νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὰς ὥρας τῆς σχολῆς τῶν κλέπτοντες ξυλείαν· ἐπηκολούθησαν ἀμοιβαῖοι ἀκροβολισμοὶ, ἀλλ' εὐτυχῶς ἄνευ ἀποτελέσματος. Μεταβάντων ὕστερα ἐπὶ τόπου τῆς συμπλοκῆς στρατιωτῶν ἐκ τοῦ σταθμοῦ πρὸς περαιτέρω πρόληψιν, ἐπυροβολήθησαν καὶ οὗτοι· ἀνταποκριθέντες δὲ εἰς τὸ τουφεκίδι οἱ στρατιῶται ἐτραυματίσαν ἐλαφρῶς εἰς τὸ χέρι ἓνα Λεπενιώτην. Μετέβησαν ἐκεῖ αἱ ἀρμόδια ἀρχαὶ διὰ νὰ ἐνεργήσουν ἀνακρίσεις.

Ὁ κ. Ἀλ. Καμπᾶς μετὰ ἱπποτικῆς ὄντως εὐλαθείας πρὸς τὸ ἀσθενὲς φύλον προσῆλθεν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας νὰ διαψεύσῃ τὰ ὑπὸ τῆς «Παλιγγενεσίας» ἀποδοθέντα αὐτῷ ἡχηρὰ θωπεύματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του, ὅτε τοῦ ἐκλάπησαν

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 553)

Ἐν πρώτοις ἐδοκίμασε τὰ πιστόλια, ὅπως βεβαιωθῇ ἐὰν λειτουργῶσι καλῶς, ἔπειτα ἐνώπιον τοῦ πατρός του, ὅστις ἐννεὸς παρηκολούθει τὰς κινήσεις αὐτοῦ, ἐπλήρωσε τὰ ὅπλα.

— Βλέπετε, πάτερ μου, εἶπε, βάλλω δύο σφαίρας εἰς ἕκαστον· δὲν πρέπει ν' ἀποτύχωμεν.

Ὁ Ραοὺλ ὠμίλει καὶ ἐνήργει μετὰ μεγίστης ἡρεμίας, μετ' ἐκτάκτου ἀταραξίας· αἱ χεῖρές του δὲν ἔτρεμον μάλιστα, μόνον ἦτο ὠχρότατος.

Ὅταν ἡ ἐργασία ἐτελείωσεν, εἶπεν εἰς τὸν βαρόνον.

— Πάτερ μου, τὰ πιστόλια ἐπληρώθησαν. Ἴδου τὸ ὄπλον σας, ἰδοὺ καὶ τὸ ἐμόν.

— Ἐχεις δίκαιον, εἶπε διὰ φωνῆς ὁμοίας τῇ τοῦ πνιγομένου, εἶναι προτιμότερον ν' ἀποθάνω! Δός! δός!

— Περιμείνατε.

Ὁ βαρόνος ἔρριπτε περίξ βλέμματα ἄγρια, βλέμματα παράφρονος.

Ὁ Ραοὺλ ἐξήγαγε τὸ ὠρολόγιόν του.

— Τὸ ὠρολόγιόν μου εἶναι ὀπίσω κατὰ πέντε λεπτὰ ἀπὸ τὸ ἐκκρεμές σας, τὸ ὁποῖον δεικνύει ἔνδεκα καὶ εἴκοσι πέντε λεπτὰ, κανονίζω λοιπὸν αὐτὸ μετὰ τὸ ἰδικόν σας· ἄμα σημάνῃ τὸ μεσονύκτιον, σεῖς ἐδῶ, ἐν τῷ θαλάμῳ σας, ἐγὼ κάτω, ἐν τῷ ἰδικῷ μου, τὸν σωλῆνα τοῦ πιστολίου ἐπὶ τοῦ στόματος μεταξύ τῶν ὀδόντων καὶ θ' ἀνατινάξωμεν τὰ κρᾶνιον.

— Μάλιστα, ὑπετονθόρισε, τὸν σωλῆνα τοῦ πιστολίου μεταξύ τῶν ὀδόντων.

— Ἄμα σημάνῃ τὸ μεσονύκτιον, πάτερ μου.

— Ἄμα σημάνῃ τὸ μεσονύκτιον.

— Ὑγείαινε, πάτερ μου!

— Ὑγείαινε, Ραοὺλ!

Ὁ νεανίας ἐξῆλθε τοῦ δωματίου.

Ὁ βαρόνος κατέπεσεν ἐπὶ τῆς ἔδρας του ὡς σωρὸς ἐπαλαμβάνων διὰ φωνῆς βραχνῆς.

— Ἄμα σημάνῃ τὸ μεσονύκτιος.

Ὅπισθεν τοῦ Ραοὺλ, ὅστις κατήρχετο μετὰ ὀρμῆν τὴν κλίμακα τοῦ πρώτου ὀρόφου, ἀνθρωπὸς τις ἐξῆλθε κεκρυμμένος ὀπισθεν παραπετάσματος καὶ ὤρμησε καὶ αὐτὸς πρὸς τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος.

Ἦτον ὁ Λανδρῦ, ὅστις εἶχεν ἀναλάβει καὶ αὖθις τὴν ἐνδυμασίαν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ θαλαμηπόλου τοῦ βαρόνου Δεσιμαίζ. Ἦκουσεν ἀναμφιδόλως τὸ τέλος τῆς συνδιαλέ-

ὑπὸ τοῦ ἀνακαλυφθέντος ἔπειτα πρῶν ὑπρέτου ἑπτακοσίας δραχμάς. Αἱ ἀκουσθεῖσαι φωναὶ ἦσαν φωναὶ νεύρων, ἃς προσκάλεσεν ἡ ἀπόπειρα τοῦ ἀστυνομικοῦ βοηθοῦ νὰ τὴν ψάξῃ καὶ καθὸ κόρη καὶ ἀθῶα μάλιστα ζητήσασα διὰ νεύρων καὶ φωνῶν νὰ σωθῇ.

— Ἐξεδόθη ὡς ἐναίσιμος διατριβὴ τοῦ φιλοπόνου καὶ εὐφροῦς βοηθοῦ τοῦ Τοξικολογικοῦ φροντιστηρίου κ. **Χρήστου Π. Τοπάλη** Μακεδόνας, περὶ ἀνιχνεύσεως δηλητηρίων, ἀφιερωμένη εἰς τὸν ἔξοχον τῆς Μακεδονίας ἐργάτην, τὸν δημοφιλῆ ἱατρὸν καὶ τῶρα Δήμαρχον εἰς Βόνιτσαν κ. Ἐπαμεινώνδαν Σακελλαρόπουλον.

ΛΗΣΤΑΙ ΔΕΓΓΛΕΡΗ

Τὸ περίφημον : Ζήτησον τὴν γυναῖκα ἐφηρμόσθη καὶ εἰς τὴν κλοπὴν Δέγγλερην. Μία χήρα ὑπρέτρια τοῦ Δέγγλερην διηγείτο ἐκτὸς ἐννοεῖται τῆς ὑπηρεσίας τῆς τὰ πλοῦτη τοῦ ἱατροῦ, ὡς ὁ Ὀδυσσεὺς περιγράφει τὸ ἄντρον τῆς Καλυψούς. Ἐκ τῆς διηγήσεως ἐξήρθη ὁ γαμβρὸς αὐτῆς, ὅστις εἶτε ἦτο βαπτισμένος εἰς τὸ πῦρ τοῦ βιασμοῦ τῶν κλειθρῶν εἶτε παρθένος ὦν, συνεννοήθη μετ' ἄλλων δύο ἐπαγγελματιῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης, οἵτινες ἔβαλαν κάτω πλὴν τῶν γνώσεων, τῶν ἐργαλείων, τοῦ θάρρους, τῆς πείρας καὶ τῶν λοιπῶν κεφαλαίων τῆς κλεπτικῆς καὶ ἐπτά ἄλλους συνεταίρους, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὴν συμμορίαν. Ἐγραψαν δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς οἱ ἔμποροὶ μας γράφουν εἰς Παρισίους καὶ Λονδίνον διὰ πτερά καὶ ὑφάσματα, νὰ τοὺς φέρουν χρηματοκιβωτιοθραυστικά ἐργαλεῖα, διότι πρὸ πολλοῦ ἡ Κωνσταντινούπολις ἔλαβε φήμην εἰδικότητος εἰς τὴν βιομηχανίαν αὐτήν. Καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ μικροὶ κλέπται, καὶ οἱ χαρτοκλέπται τῶν με-

τοχῶν καὶ οἱ μετοχοκλέπται τῶν κιβωτίων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅλοι μᾶς ἔρχονται.

Τὸ ἐργαλεῖον αὐτὸ, δι' οὗ ἐθραύσθη τὸ χρηματοκιβώτιον τοῦ Δέγγλερην καὶ ὅπερ δὲν ἐμάθομεν ἀκόμη ποίου συστήματος εἶνε λέγεται θαῦμα ἰδεῶδες. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ ἴδωμεν, διότι ἔφυγαν καὶ μερικοὶ οἵτινες καὶ τὸ παρέλαβον. Οἱ περισωθέντες ὁμῶς ἀπαιτήσαι τοῦ Διευθυντοῦ ἐζωγράφησαν τὸ θαυμαστὸν ἐργαλεῖον, ὅπερ σύγκειται λέγει ἀπὸ ἕξι κομμάτια, τὰ ὅποια συνδόμενα ἀποτελοῦν τρίπλευρον, ἐντὸς δὲ τοῦ τριπλεύρου αὐτοῦ τιθέμενον τὸ χρηματοκιβώτιον παραλύει, ὡς παραλύει γυνὴ στενοχωρομένη ἐντὸς θερμῶν θελγῆτρων καὶ . . . παραδίδοται. Καυχώμενοι δὲ οἱ κλέπται ἀποθαυμάζουν τὸ ἐργαλεῖον ὡς τὸ μὴ περαιτέρω τῆς ἀνοικτικῆς τέχνης.

Ἐν μόνον παράπονον ἔχουσι τινες—οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως—ὅπερ ἀνεκοίωσαν εἰς τὸν Διευθυντὴν—τοὺς ἐλέγουμε μεις νὰ μὴν καταιδούμε σ' τὴν Ἀθήναι !

Τὰ δὲ χρήματα ;

Ἀπόλονται ! Διότι παραλαβόντες αὐτὰ οἱ ἀποδράντες σύντροφοι τὰ ὠδήγησαν εἰς τόπον χλοερὸν, τόπον ἀναψύξεως, ἐνθα ἀπέδρα πάσα ἐλπίς ἀνευρέσεως.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

Ὁ μέγας ἀρχιεργάτης καὶ εἰσηγητῆς τῆς κλοπῆς αὐτῆς εἶνε ὁ φραγκογράφτης Δζώρτζης Κοκόλης, τοῦ ὁποίου ἡ πενθερὰ Μαρία Βουτσίνη ἐχρημάτισεν ὑπρέτρια πότε εἰς τοῦ Μπερσῆ καὶ πότε εἰς τοῦ Δέγγλερην, δὲν ἔπαυε δὲ διηγουμένη τὰ πλοῦτη καὶ τὸ κακὸ ποῦ ἔχει ὁ γιαντρός, τί ἐπιπλα, τί ἀστμικὸ, τί κάσας.

Ἡ ψαλὶς τοῦ Δζώρτζη ἐταράχθη καὶ ὁ Μυτιληναῖος ἐσκέφθη νὰ φέρῃ διαζύγιον μεταξὺ τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ καὶ

ξεως τοῦ Ραοῦλ μετὰ τοῦ πατρός του, διότι ἐφαίνετο λίαν τεταραγμένος, λίαν ἀνήσυχος.

Ὁ νεανίας εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ἐκλείδωσε τὴν θύραν.

Ὁ Ἀνδρὺ ἤκουσε τὸν κρότον τῆς κλειδῆς ἐν τῷ κλειθρῷ καὶ ἔστη σύννους πρὸ τῆς θύρας, ἣν δὲν ἠδύνατο ν' ἀνοίξῃ. Ἐσκέφθη καθ' ἑαυτὸν ἐὰν θὰ ὤφειλε νὰ κρούσῃ, νὰ φωνήσῃ καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ διαρρήξῃ τὴν θύραν, ὅτε ἐκ νέου ἡ κλειδὴ ἠκούσθη ἐν τῷ κλειθρῷ. Μόλις ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ παραμερῆσθαι καὶ νὰ κρυφθῇ ἐν τῷ σκότει.

Ἡ θύρα ἠνεύχθη, ὁ Ραοῦλ ἐξῆλθε, διήλθε τὸν διάδρομον καὶ ἀνῆλθε τὴν κλίμακα.

Ὁ Ἀνδρὺ δὲν ἠθέλησε νὰ μαντεύσῃ ποῦ διηυθύνετο ὁ νεανίας, ἀλλ' εἶχε παρατηρήσει ὅτι ὁ Ραοῦλ δὲν ἐκράτει πλέον τὸ πιστόλιον εἰς τὴν χεῖρα. Χωρὶς δὲ ν' ἀπολέσῃ στιγμὴν, εἰσέδυσσε λαθραίως εἰς τὸ δωμάτιον καὶ ἐκλείσθη ἐντὸς αὐτοῦ.

Κηρίον ἐπὶ τοῦ μαρμαροῦ τῆς ἐστίας ἐφώτιζε τὸ δωμάτιον. Ἰδὼν δὲ ἐν τῇ λάμπει αὐτοῦ τὸ πιστόλιον ἐπὶ τῆς τραπέζης, μόλις συνεκράτησεν ἐπιφώνησιν χαρᾶς.

ΚΟ

ΠΑΡΑΦΡΩΝ

Ὁ Ραοῦλ ἀνῆρχετο εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον. Ποῦ διηυθύ-

νετο ; Εἶχέ τι ἀκόμη νὰ εἶπῃ εἰς τὸν πατέρα του πρὸ τῆς ἐσχάτης ὥρας ; Ὁχι. Ἦθελε νὰ μεταχειρισθῇ ἄλλως τὴν ἡμίσειαν ὥραν, ἣτις ὑπελείπετο αὐτῷ, ἵνα ζήσῃ. Ἦθελε νὰ ἴδῃ τὴν ἀδελφὴν του, νὰ περιπτυχθῇ αὐτήν, νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῆς ἀπαξ ἔτι συγγνώμην διὰ τὴν θλίψιν, ἣν τῇ ἐνεποίησε, πρὶν ἀποθάνῃ.

Γνωρίζων καλῶς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ μεγάρου Ραοῦλ, μεθ' ὅλας τὰς ὑπὸ τοῦ βαρόνου ληφθείσας προφυλάξεις, εἶχεν εὐκόλως μαντεύσει τὸ μέρος, ἐν ᾧ ἡ Ἐρριέττη ἦν ἐγκαθειρμένη.

Φθὰς ἐπὶ τοῦ κλιμακοπέδου δὲν ἐδίστασε παρηκολούθησε τὴν διόδον καὶ ἔστη ἐνώπιον θύρας. Ἡ θύρα ἦτο κεκλεισμένη, ἀλλ' ἔξωθεν, ἡ δὲ κλειδὴ εἶχεν ἀφεθῆ ἐπὶ τοῦ κλειθροῦ. Ἦνεύξε, διήλθε μέγα δωμάτιον, εὔρεθη πρὸ δευτέρας θύρας, κλειομένης, ὡς ἡ πρώτη, ἦνοιξεν αὐτήν ἐπίσης καὶ εἰσῆλθεν εἰς δωμάτιον μόλις φωτιζόμενον ὑπὸ λάμπης λύχνου μὴ ἔχοντος ἔλαιον.

Προσκόψας περιεργάσθη καὶ ἰδὼν τὴν ἀδελφὴν του Ἐρριέττην ἐκτάδην ἀκίνητον ἐπὶ τοῦ δαπέδου, ἔκυψεν ἐκθάλλον κραυγὴν ὀδύνης καὶ φρίκης. Λαβὼν αὐτὴν διὰ τῶν βραχιόνων ἔφερεν ἐπὶ ἀνακλίντρον. Ἐνόμιζεν αὐτὴν νεκράν. Ἄλλὰ παρετήρησε μετ' ὀλίγον ὅτι ἦτο λειπόθυμος.

Εὐτυχῶς, ὑπάρχοντος ἐκεῖ ὕδατος ἐν τινι φιάλῃ, ἔχυσεν ἐν τῇ παλάμῃ τῆς χειρὸς καὶ ἔρρανε τὸ ὠχρὸν πρόσωπον τῆς Ἐρριέττης. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ψυχροῦ ὕδατος ἐπὶ τοῦ

του Δέγγλερη. Ἐζήτει δὲ τὰ κατάλληλα ὄργανα, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ βάλῃ αὐτὸς κεφάλαιόν του τὴν ἰδέαν. Ὁ Δζώρδζης εἶχε χρηματίσει ὑπάλληλος ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Πρὸ καιροῦ εἶχον ἔλθει ἐδῶ διαβόητοι κλέπται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως: Γεώργιος Ἀράρης, Ἰωάννης Καλογερόπουλος ἢ Σμυρνήος, Βασιλάτος Κεφαλλην Μιλτιάδης, Λαμπρίδης, Κώστας Σμυρνήος, Δημ. Βούλγαρης.

Αὐτοὶ ἐπρόκειτο νὰ ληστεύσουν ἓνα σαράφικο τῆς Ὁδοῦ Αἰόλου, δίπλα τοῦ μεσιτικοῦ τοῦ Πλάτωνος Νεγρεπόντη καὶ ἐπερίμενον νύκτα βροχερὰν νὰ ἔχουν ἀνοικταῖς τῆς ὀμβρέλαις, ὥστε νὰ μὴ βλέπῃ ὁ σκοπὸς τῆς Τραπεζίης καὶ νὰ κάμουν τὴν δουλειά των. Λέγεται δὲ τοῦτο εἰς τὴν γλώσσαν των: νὰ κτυπήσουν τὸ δεῖνα μέρος. Καὶ βλέποντες ἀπὸ τὸ μεταλλόπλεγμα λαμποκόπουν τὸ χρυσάφι, ἀνεφώνουν ἐν ἐκστάσει: Νά, Ὁσμανλή παρὰς, (τούρκικο δηλαδὴ χρυσίον!)

Τινὲς ἐξ αὐτῶν ἦσαν οἱ διαπράξαντες τὴν κλοπὴν τοῦ Μακκᾶ, χαρδζιλικωθέντες δ' ἐξ αὐτῆς, διότι διενεμήθησαν 1500 δρ., πῆγαν νὰ λουσωθοῦν οἱ ἄνθρωποι εἰς τοῦ φραγκοράπτου Δζώρδζην.

Οὓς μυρισθεὶς ὁ μελανόθριξ καὶ κομψὸς καὶ στρογγυλόματος Μυτηλιναῖος, τοὺς ἐξμυστηρεῦθη τὸ μέγα του σχέδιον, ἀφοῦ προηγουμένως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος ζητῶν ὄργανα εἶχεν ἀποταθῆ καὶ εἰς τὸν φοβερὸν Βασίλην Γιαταγάναν, ἄρτι ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐλθόντα, διὰ πορὸς καὶ σιδήρου διελθόντα, πάσχοντα δὲ τὸ στήθος καὶ ἐπὶ βακτηριῶν βαδίζοντα. Ἐχει γυναῖκα καὶ παιδίον.

Οἱ ἄλλοι πρὸ πολλοῦ εἶχον στείλει εἰς Κων/πολιν ἓνα ἑταῖρον, Καρᾶν ὀνόματι, ὅστις τοὺς ἔφερεν ἐργαλεῖα τῆς τέχνης των.

Ἐγκαίρως εἶχον λάβει τοὺς τύπους τῶν κλειδιῶν τῆς τε ἐξωθύρας καὶ τῆς ἐσωθύρας τῆς οἰκίας Δέγγλερη καὶ κατασκευάσαν ἀντικλειδας!

Ἐνα βράδου τοῦ πῆγαν νὰ κάμουν τὴν ἐπίσκεψίν των εἶδον φῶς εἰς τὸ ἄνω πάτωμα καὶ ἀπήλθον.

Ἐπανήλθον δὲ τὸ ἄλλο σάββατον, εἰς τὰς 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὀλίγας στιγμὰς πρὶν ὁ κ. Διευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας περιπολῶν, ὡς συνειθίζει, τὴν νύκτα, εἶχε προέλθει μέχρι τῆς γωνίας τῆς οἰκίας καὶ ἀπήλθον.

Ἄμα εἰσῆλθον, διηυθύνθησαν εἰς μικρὸν σαλόνι, ὅπου ἦσαν καναπέδες μὲ μαξιλάρια, ἤξευρον βλέπετε χάρις εἰς τὰς ἀθῶας πληροφορίας τῆς γρηῃς Μαρίας Βουτσίνη, καὶ λαβόντες τὰ μαξιλάρια, εἰσῆλθον εἰς τὸν θάλαμον ὅπου τὸ χρηματοκιβώτιον.

Ἐστρωσαν τὰ μαξιλάρια, κ' ἐπλάγιασαν ἐπ' αὐτῶν τὸ χρηματοκιβώτιον, ὡς ἄνθρωπον ἢ γύναιον καθ' οὗ εἶχον ἀχρεῖους σκοπούς. Καὶ ποῖοι ἄλλοι ἀχρεῖστεροι σκοποὶ ἢ τοῦ βιασμοῦ κλειθρῶν καὶ προκῶν;

Τὸ φοβερὸν ἐργαλεῖον, οὗ εἰκόνα ἔχομεν ἀπάναντι ἡμῶν, εἶνε σιδηροῦν τρίπλευρον ἐκ τῶν δύο πλαγίων πλευρῶν του εἰς μὲν τὸ ἄκρον τῆς μιᾶς εἰσέρχεται κοχλίας μετὰ σπρόφιγγος, τῆς δὲ ἐτέρας τὸ ἄκρον καταλήγει εἰς αἰχμὴν. Ἐκεῖ τιθεμένη ἡ κάσα καὶ στενοχωρουμένη ξεβιδόνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀφοῦ πρῶτον ἀφαιρεθῆ τὸ περιτριγύρισμα αὐτῆς, (περβάζι) ἔπειτα ἡ λαμαρίνα, ἔπειτα ἡ ἄμμος, καὶ πάλιν διὰ τῆς αὐτῆς ἐργασίας ξεβιδόνεται καὶ τὸ ἐσωτερικὸν ταμεῖον τοῦ χρηματοκιβωτίου. Οἷος πόλεμος γίνεται μεταξὺ θώρακος τῶν πλοίων καὶ βολίδος, ὁ αὐτὸς μεταξὺ ἐφευρετῶν χρηματοκιβωτίων καὶ ἐφευρετῶν τρόπων ρήξεως.

Λύεται δὲ τὸ ἐργαλεῖον αὐτὸ, ζυγίζον ὀκτὼ ὀκάδες εἰς πέντε τεμάχια, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ φέρῃ εἰς ἄνθρωπος ἐφ' ἑαυτοῦ, ὑπὸ τοὺς ἐπεנדύτας του.

Οὕτως ἐκενώθη ἡ κάσα τοῦ Δεγγλερη, τὸ δὲ περιεχόμενον παραλαβόντες οἱ ὁμόρρυθμοὶ ἑταῖροι περὶ τὸ λυκαυγὲς καὶ ἓνα ποθέτοντες τὰ ἐργαλεῖά των κάτωθεν τῆς ἱστορικῆς

μετώπου τῆς νεάνιδος ἐφάνη ἀμέσως. Ἡ Ἐρριέττη συνῆλθε βαθμηδὸν καὶ ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἐξέβαλε κραυγὴν.

— Ἄ! Ραοῦλ, Ραοῦλ! εἶπε διὰ φωνῆς ἀθνεοῦς πεπεσμένης.

Ἐπειτα ἐναγκαλισθεῖσα κατησπάσατο αὐτὸν ἐνδακρυς.

— Ἀγαπητῆ μου Ἐρριέττη, ἀγαθὴ μου ἀδελφῆ, εἶπεν ὁ Ραοῦλ, τί ἔχεις; Τί σ' ἔκαμαν; Σὲ εἶδρον ἐκεῖ, ἐκτάδην κειμένην, ἀναίσθητον· τί λοιπὸν συνέβη;

Ἡ νεάνις ἐρρίγησεν.

— Ἦμην ἐκεῖ, εἰς παρακειμενον δωμάτιον, ἀπήντησεν ἡκουσα.

Ὁ Ραοῦλ παρετήρησε τὴν ἀδελφὴν του μετ' ἀγωνίας.

— Ἦκουσας; ἠρώτησε.

— Ναί, ὄλα.

— Ὡ!

— Ραοῦλ, ἐπλήρωσας πιστόλια, ὠμίλησας περὶ θανάτου... Ἄλλ' ἰδοὺ σὺ πλησίον μου, δὲν θά φονευθῆς!

Ὁ νεανίας ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Ἡ τύχη μου πρέπει νὰ ἐκπληρωθῆ, ὑπέλαβεν. Ἄκουτον, ἀγαπητῆ ἀδελφῆ μου, προσεπάθησα νὰ ἐπανορθώσω ἑμαυτὸν, νὰ καταστῶ ἄξιος; τῆς μητρός ἡμῶν καὶ σοῦ· ἀλλ' ὁ Θεὸς ἀδυσώπητος ἐν τῇ ὀργῇ καὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτοῦ με καταδίκασε!

— Ραοῦλ, ἐγὼ σὲ συνεχώρησα.

— Οἱ ἄλλοι ὁμοίως· μάλιστα πάντες με συνεχώρησαν!

μόνος ὁ Θεὸς εἶναι ἀδυσώπητος... Ἐρριέττη, ἐπειδὴ ἤκουσας, ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶπομεν ὁ βαρόνος καὶ ἐγὼ, γνωρίζεις ὅτι ὁ βίος δὲν εἶναι πλέον δυνατὸς δι' ἐμὲ, τὸ μέλλον ἐκλείσθη πρὸ ἐμοῦ, ὁ βίος ἀπωλέσθη. Πρέπει ν' ἀποθάνω!

— Οὐχί, ἀνέκραξεν ἡ Ἐρριέττη φρίττουσα περὶ τὴν ἀγκάλην τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, δὲν θέλω, δὲν θέλω ἐγὼ!

— Ἀδελφῆ μου, ἀπήντησε μετὰ σταθερότητος, φέρω ὄνομα ἀτιμασθὲν δὲν δύναμαι πλέον νὰ ζήσω!

— Ὡ! Θεέ μου! Θεέ μου! Ἄλλ' εἶναι λοιπὸν ἀληθές; ὠνόμασας τὸν πατέρα ἡμῶν κλέπτην καὶ δολοφόνον!

Ὁ Ραοῦλ κατεβίβασε τὴν κεφαλὴν.

— Οἶμοι; εἶπεν οἰμώζων.

— Ἀδελφῆ μου, ὑπέλαβεν ἡ Ἐρριέττη διὰ τόνου ὀδυνηροῦ, φέρω ὡς σὺ τὸ ὄνομα Δεσιμαίζ· δικαιοῦμαι νὰ μάθω τί ἔπραξεν ὁ πατήρ μου· ὀμίλησον, ὀμίλησον!...

— Ἀδελφῆ μου, μὴ ἀπαίτει...

— Ραοῦλ, θέλω νὰ μάθω!

— Ἄλλ' εἶναι τρομερὸν!

— Ἀδιάφορον! ὀμίλησον, ὀμίλησον, θέλω!

Καὶ ταχῶς δι' ὀλίγων φράσεων ἐξέθεσε τὰ πάντα εἰς τὴν ἀδελφὴν του.

Ἡ νεάνις ἠγέρθη λευκὴ ὡς χιὼν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχουσα ξηροὺς, πυρετώδεις, σπινθηροβολοῦντας.

— Τρομερὸν, φρικῶδες! ἐψιθύρισεν, ἀφήσασα νὰ καταπέση ἡ κεφαλὴ ἐπὶ τοῦ στήθους αὐτῆς.